

машинално минж, като се сниши задъ чувалитѣ съ жито; исправи се поблѣднѣлъ, като единъ мъртвецъ, спуснж се възъ Емексиза, който стоеше гърбомъ и заби брадвата въ тила му. Всичко това той извърши, като че на сънъ.

Турчинътъ грухнж на земята, безъ да гжкне.

Прѣдъ тоя ненадѣенъ и опасенъ врагъ, Топаль-Хасанъ пуснж вжжето съ което увиваше воденичаря, измъкнж пицова си и го испразни въ Кралѣчтътъ. Воденицата се изпълни съ димъ; отъ дѣйствието на гърмежа ламбицата загаснѣ и всички се намирахж въ пълна тъмнота. Тогава въ тоя мракъ се захванж бѣсна борба съ ржцѣ, съ ногти, съ крака, съ зжби. Борцитѣ най-напрѣдъ двама, а слѣдъ малко трима, се заваляхж изъ нощъта съ дивашки викове, съ пѣтение и тежко охкание, които се смѣшахж съ яростното лаяние на псето. Топаль-Хасанъ, силенъ като бикъ, отчаянно се съпротивляваше на двамата си противници които трѣбаше що по що да побѣдѣтъ — инакъ бѣше гибелъ за тѣхъ.....

Кога свѣтна пакъ ламбицата, Топаль-Хасанъ се бърчеше въ прѣдсмъртна агония. Кралѣчтътъ, въ борбата, бѣше случайно докопалъ ножа му и го мушналъ въ гърлото му. Двата трупа лежахж въ локви кръвъ.

Сега воденичарятъ се исправи и поглѣдна учудено непознатия, който му дойде на помощъ отъ невидѣлица. Прѣдъ него стоеше високъ, смъртно-блѣденъ момъкъ, мургавъ, съ черни вглжбнати пронизителни очи, съ дълга рошава коса, покрита съ прахъ; сетрето му окжсано, омацано въ калъ и мокро, жилетка безъ копчета, разгърнжта, отъ дѣто се видѣше, че той нѣма риза, панталони оржфани и кундури продънени. Съ една рѣчь, човѣкъ, който